

általános eljenzés.) Dr. Saára Gyula ügyvéd szerint, mikor a miniszter megsemmisítette a 3 hónapon belül hozott határozatot, ő indítványozta Say megválasztását. A miniszter csalódott, mert nem törvényre, hanem véleményre fektette megsemmisítő határozatát. Elfogadja a tanácsi határozatot. *Fiáth* Pál báró főispán magyarázata szerint a miniszteri határozat ellen csak egyszer lehet felelkezni. Ha a miniszter másodszer is meghozza az előbbi határozatot s a közgyűlés újra ragaszkodik az előbbi állásponthez, a főispánra szomorú kötelesség hárulik, a mennyiben miniszteri biztosá válik és kénytelen felüggeszteni az egész vezetőséget. Dr. *Ráday* Lajos szerint Szabady dr. és Saára dr. véleménye közt nincs eltérés. Say most is teljesíti az ellenőrzést. Nincs hozzá jogcime, mert ámbár működését mindenki egyhangulag óhajtja, de a miniszter ellenkező határozatot hozott. Ugy kívánja a dolog elintézését, hogy Say is megmaradjon a város érdekében, de a miniszter se haragudjék. Szabady József dr.: Ne kunyeráljunk. Nem jogi vitát kér, hanem egy megsemmisített határozat helyett újat hozunk. A közgyűlésnek joga van választani, választuk tehát meg Sayt, mert most nincs megválasztott ellenőrző. Dr. *Peri* Miksa szerint a miniszter Say személye ellen küzd. *Fiáth* Pál báró indítványozza, hogy feliratilag kérjék a minisztert, mert ha újat huzunk vele, nem enged. Végül is szavazás döntötte el a kérdést. Szabady József dr. indítványát 42 szóval 12 ellenében elvetette a közgyűlés s e szerint a gyűlési laktnának nincs választott ellenőre. Biz ez furcsa dolog. Hogy mi szüksége volt a polgármesternek erre a keveredésre, hogy miért vitte személyes térére a dologot akkor, a mikor a város érdeke épen azt követelte, hogy egy olyan hírhedt cég ellen, a milyen a Grünvald és Schiffer-cég épen egy oly erélyes és lelkiismeretes ellenőrző álljon mint Say Ferenc — és hogy miért használ föl céljaira egy Wayer Györgyöt — azt teljességgel nem értjük. Egy dobta bele a követ a vízbe és most hónapok óta száz okos próbálgatja kihuzni és minél tovább vesződnék vele annál jobban látják, hogy nem képesek rá. Biz a nélkül a felelkezés nélkül meg lehetett volna Fejérvár városa.

A bicske-székesfehérvár-sárbogárdi vasut-részvénytársaság kamatkövetelését megfizette a város. *Laufenauer* Ferenc felelti, hogy a társulat a magánosokkal szemben nem tett eleget kötelességeinek. Hét év óta használja már a kiszajátított területet, az árát még nem fizette ki s az adót szintén a régi birtokok fizetik. *Hauranek* József szerint a birtokok még nincsenek a

Nem is harc ez már, hanem emberek megszállása . . . Irtozatos nézni . . .

Nem a szurony dolgok a kétségbeesett honvédek kezében, hanem puskaaggyal üt, vág, harap s folytatja ellenfelet . . .

Egész halom emelkedik sebesültekből, megholtakból. Mind azt a zászlót védi, testük fekszik rajta . . .

Végre jön a várva-várt segítség . . . A Mátyás-huszárok robogó vágatással rohannak a császáriakra . . .

A harc sorsa eldőlt, a győzelmes magyar sereg minden oldalról közeledik a hid felé . . . Az ellenség rendetlen futással menekül . . . A hid előtt keresi zászlóját a 11-ik zászlóalj . . .

Szétszedik a halmot, mely bajtársaik testéből támadt; ott kell annak lenni . . .

Megis találják legalul . . . A zászlótartó még most is szorongatja; alig bírják kivenni megmerevült kezéből . . .

Diadalmas örömmel magasra emelik a fehér selyemzászlót . . . Fehér? . . .

Piros az már a gőzölgő vértől, bajtársaik drága véréből . . .

Megható pillanat volt . . . Bem tábornok levette sapkáját, mikor feltűzte a vértől csepegő zászlóra a vitézségi érmet . . .

A csapatok parancsszó nélkül tisztelegtek . . . Ez volt a legszebb felszentelés!

Erényi Károly.

társulat javára telekkönyvvel. *Kováts* István szintén panasolja, hogy a magánosok sok méltatlanságot kénytelenek elszenvedni a vasuti részvénytársaságoktól. Ő is fordult már fűhöz-fához, de csak ígérettel bíztatták.

Rosty Mária 10.000 koronás alapítványt tett a fogymnasium és reálskola, 1000 koronát a tűzoltóság javára és 100 koronát hagyott a szegényeknek. *Kováts* István kéri, hogy a hála kifejezésére, valamint buzdításul jegyzőkönyvileg örökítsék meg az adományozó emléke.

A város belterületén előforduló fuvarozások árlejtésére a tanács zárt ajánlatokat kér, hogy az alkalmazások kizárhatók legyenek. *Laufenauer* Ferenc ellenzi ezt, mert a nyílt árverezés a városra előnyösebb. Ha a vállalkozó részéről visszaélés történik, torolja meg a főmérnök. *Kostyálék* Ferenc szintén a nyilvános árlejtés mellett nyilatkozik. *Hübner* Károly kéri, hogy zárt legyen az ajánlattevés, mert a mostani vállalkozó rossz gebével valóságilag közbotrány tárgya *Fister* József és *Töke* József szerint a vállalkozók rendszeresen meggazdagodnak a városban. *Hauranek* József szerint nem a legelőszöbnek, hanem a legmegbízhatóbbnak kell kiadni. Legyen zárt és nyílt ajánlat.

A honvédelmiaktanyához egy új kut építését 300 koronánál megszavazta a közgyűlés.

A papnövelde utca kiszélesítése régi óhaját képezi a város közönségének. A tanács ajánlja, hogy a papnövelde másik felén levő sétányt adná cserébe az elvezetett területét. Néhányan a papokra való tekintettel ellenzik, a nagy többség azonban elfogadja, hogy a jövő havi közgyűlés tárgyalja.

A penztár rendben találtatott. — A belvárosi kántornak megengedtetett, hogy a temetési ruhákat vivő gyerek díjazása fejében a stóla díj 10 fillérről felemeltesseik.

Winkler Vilmos főmérnök folyamodott, hogy *Csáder* János műszaki segéd fizetését havi 50 koronával emeltesseik. Ezt az összeget az egyik kasszált utász fizetéséből fedezné. (A tanács 400 koronát ajánl.) *Csáder* lelkiismeretes, ügyes, buzgó embernek jellemzi, a ki neki jobb keze és megérdemli a méltánylást. *Kováts* István nem szól a dolog érdeméhez, csupán azt a sokszor hangsúlyozott álláspontot említi, hogy a reáides költségvetés keretében terjesszék be ezt az ajánlatot. *Hauranek* polgármester szintén a legnagyobb elismeréssel szól *Csáderrel* s ámbár az egész közgyűlés elismeri *Csáder* érdemeit, a többség *Kovács* István indítványa mellett nyilatkozik.

Jungvirth Simon tanító öt hónapi szabadságot kér s igéri, hogy júniusban paterjeszti nyugdíjazása iránti kérvényt.

Richter József a városi aggok és szegények intézetének ügyében interpellál. Szégyenletesnek mondja a mostani állapotot. A polgármester mindig csak tervezgetésekkel, ígérekkel biztat, (Főkiáltások: Mióta? — Tíz év óta.) 200 ezer korona vagyona van az aggintézetnek és az aggok mégis birkaistállózerű épületben laknak. *Hauranek* József polgármester érdemleges választ azért nem adhatott, mert a hadügyminisztertől még most sem kapott választ a volt megyei kórház épületének ügyében. Védi az aggintézetet, hogy az nagyon szép. Persze ez erős vitára adott alkalmat, a melyet különösen *Tóth* Artur biz. tag folytatott alapos kritika tárgyává téve az aggintézet vajudó ügyét.

UJDONSÁGOK.

— **Tanárok előleptése.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Kelenen* Béla és *Exner* Győző állami főreáliskolai tanárokat a VIII. fizetési osztály 3-ik fokozatába léptette elő.

— **Halálos verekedés.** A vasárnapi tivornya, a legényes virtus ismét emberáldozatot követelt. *Filó* József felsővárosi legényt vasárnap este agyonverték. Az eset részletei a következők: *Szekfü* István, *Orbán* Ferenc, *Filó* József, *Kocsis* Pál, *Fister* Imre s még egy két földimész legény 9 óra közeledtével notászok mellett ballagtak hazafelé az Osváth-féle felsővárosi korcsmából. Menet közben észrevették hogy *Pintér* (Schweiger) Ferenc *Kecskeméti* u. 2. sz. alatti lakos az ugyanott lakó *Kálmán* István nevű vak rokonával lesben áll s

mindkettő dorongokkal van felfegyverezve. A találkozás után csakhamar szóváltás keletkezett, miközben *Pintér* (Schweiger) Ferenc és társa az utcáról körülről behuzódott a *Kecskeméti* utca 11. szamu ház elé, a hol a háztulajdonos *na*, *Hajdu* Ignác és tőzomszédja *Osztonics* Ferenc beszélgettek. *Pintér* állítása szerint e helyen a vita hevében *Filó* József öt arcul vágta, mire *Pintér* bieskát rántott, azzal szűrt és vaglalkoztatni kezdte. E közben sikerült *Filó*-t a földre kiperenni, ráterdettek s alaposan elverték. A verekedés ekkor már általános volt s übötköztettek, szakálták egymást válogatás nélkül. A hármára *Hajdu* József és felesége az utcára siettek s erélyes felvitásukra a verekedést abba hagyták. Egy negyed 10 óra tájban *Kocsis* Ferenc harmadikával haza felé tartott. A mint a kertajgy utcahoz vezető összekötő keresztöltözés közepébe értek, ott találta egy ember hanyat fekére. Gyufát gyújtottak s nyomban felismerték *Filó* Józsefet, a ki azonban már nem adott életjelet magáról. Jelentést tettek a rendőrségnek, a honnan *Simon* Sándor alkaptány *Liszt* rendőrbíróval a helyszínre sietett s ott találta *Filó*-t, a ki, miként megállapították, a verekedés színihelyéről haza fért menekülni. E közben a jelzett helyen a nagy vérvetés következtében összeesett s meghalt. A legnagyobncolias alkalmával konstataitott, hogy *Filó*-t földreperes alkalmával tüdőburok-sérülés szenvedett s a halál a nagy vérvetés következtében állott be. A verekedés folyamán *Kocsis* Pál nyakon szarvak, *Orbán* Ferencet nyakán, *Arany* Istvánt sebesítették meg, *Osztonicsnak* pedig a száját hasították le. *Kocsis* Pál és *Orbán* Ferenc életveszélyes sérülésekkel és a szent György kórházban. *Simon* Sándor alkaptány orvosi munkát végzett az új folyamán. Reggel 4 óráig kint volt, kereste és fel is találta a tettest. *Pintér* megismerte, hogy regen haragszik már *Filó*-ra és *Szekfü*-re s ez volt az oka veres munkájának. A vizsgálat egy-két nap múlva befejezést nyer.

— **Szakrajz kiállítás.** Az iparos szövetkezési szakrajztanfolyamában készült rajzokból az új ápril hó 4. és 5-én az ipartestület tanácsstermében kiállítás rendeztetik, melyre az érdekeltek ez által is meghívotnak.

— **A cucilisták.** Vasárnap ismét negyven volt az igazságügyi palota mellett. Néhány száz ember halgatta, jórészt kíváncsiságból. A szónokok mind fiatal mesterlegények, a kik az elemi iskola 5. 4 osztályán kívül egyedül a *Nepszava* ismerek és rendületlen meggyőződéses kérdéseket azon, a mit *Goldner* Adolf, *Welner* Jakab és *Izrael* Jakab és a többi kátfanos Kóli eljűk talált. A ki kíváncsi rá, hogy mi tudnak olvasni el a *Nepszav*-t s megtalálja ugyanazokat a traktásokat, ugyanazokat a beszégszöveget, vicceket, bombasztokat, durvaságokat s mert a Kóliknak nincs Krisztusuk, se hazajuk, ok is rendületlen meggyőződéses hirdető, hogy nincs haza és nem kell vallás. Szerpel *Alvári*, a táncmester, a ki ha úgy tud táncolni, mint a hogyan beszél, jobb ha visszatér a rézművészetéhez. Egyébiránt egy kissé a súlykott is elvetette, a mennyiben *Simon* kapitány a szerzetes rendek ellen való igazgatás miatt föl fogja jelenteni. Főolvasata a *Fejérmegyei Napló* róla írt szavait, valamint szerkesztőknek a szocializmusról írt rópiratából egy részletet. Az elsőért persze az ő rovására röhögtek, a másokban pedig szerkesztőknek adtak igazat. *Pintér* Károly valóságos typusa a véresszajú szocialistának, a ki mind a 32 fogát mutatja, ha beszél. Szerinte a függetlenségiek ket hét előtti gyűlésen összesen háromszázan voltak s minden zászlótívó 80 krajcárt kapott (előtte fizették ki) katonaságból nem szavaz meg egyet se (hogy a hazát ki vedit meg, az neki vurst.) Hazája nincs, mert otti Németország is van olyan, mint Magyarország, sőt jobb, mint a mi hazánk, mert ott több joga van a munkásnak, mint nálunk (oda azonban nem megy, mert ott dolgozni kell), két keze munkájával keresi minden napi kenyerét (curcsa! miert beszél akkor munkahiányról.) A spanyol inkvizícióknál 360 ezer embert gyilkoltak le a „parok” s most sem akar mást a papság, mint mindenkit a máglyára és vérapádra hurcolni. A kereszténység 2000 estendő óta csak butított az emberiséget (tehát Krisztus óta 1903 estendőn keresztül csak *Pintér* Károlyra várt az emberiség, hogy őt fölökösítsa.) Beszédét „Ejjen a nemzetközi forradalmi szocialdemokrácia!” szavakka,

fejezte be. Hogy mennyire hiszi, hogy nincs más igazság, mint a szociáldemokratáké, mutatja az is, hogy meghívta szerkesztőnket a népgyűlésre, hogy mondja el a maga véleményét. Szerkesztőnk elment, ott is volt a tömegben másfél óra hosszat, többen figyelmesebben is rá Pinter, de ő jobbnak látta alkalmat nem adni a beszédre. A gyűlés végén szerkesztőnk nem akarván a tömeggel menni a fő-utcán, vagy tíz percig Stignitz Vilmos mérnökkel a Magyar Király kávéház terraszáról nézte az elvonulást. 50-60 ember a Winkler szigeten túl megállt s ottan néztek; egyik-másik (a mint halljuk Neu Ósz-utcai bukkolt szatócs és „végzett” gépvégé (piszkálására) abugolni is kezdett, a mi szerkesztőnk kegyteljes mosolylyal és kalap lengetéssel viszonozott. Vezük egy apró pélnas volt, a ki 2-3 év előtt bieszkázásért szerkesztőnk által alaposan elfenekeltetett s most beállt felséges népek abugolni. — Végül, hogy a kép teljes legyen Pinter Károly a kiszípolonyozott, a tönkretett, az éhségtől elgyötört munkások szószóloja himion kocsikázta magát a fő-utcán, hogy a kiáltó „nyomorrot” mind ékebben szóló bizonyítványt állíthasson ki.

— **Közgyűlési meghívó.** A székesfehérvári ipartestület évi rendes közgyűlése 1906. március hó 29-én — miután a tagok kelő számban nem jelentek meg — megtartható nem fejen — a közgyűlés újabb határozatát 1906. évi április 5-iki napjának d. e. 10 órájra a város-ház nagytermébe ezennel és oly figyelemmelzetéssel tünteti ki, hogy ezen kitűzött határozatban tartandó közgyűlésen az ipartestület alapszabály 12. szakl. 1-ik bekezdése értelmében, a megjelölt számokra való tekintet nélkül, az előbbi közgyűlés napirendjére kitűzött tárgyak felet jogerővelesen határozatok. Székesfehérvár, ápr. 5-ik.

— **Névváltoztatás.** Kiskörny Rosenbergr Dezső, Lajos, és Moricz székesfehérvári illetőségű, zirci lakosok családi nevüket befűgyminiszter engedéllyel Kácz-ra változtatták.

— **Tűzesetek.** Vasárnap este fél 7 óra táján Vímeczi Ferenc Felsőközvető 29. sz. alatti lakásán jelentették a vesztéseket. Az udvaron lévő kukorica szár-kupac gyulladt meg, de mert a cöljében észrevették, hamarosan el is oltották. Miltólag egy gyerek dobott egy gyútlót az udvarra s ettől fogott volna tüzet az ott elhelyezett kukoricaszár. Polgárműről írják lapunknak, hogy ott folyó hó 29-iken Toti János földműves házában szalmatekercze kigyulladt, a homann a szel néhány szípkart s szinadna Inre földműves házára vitt s az is tüzet fogott. Hár az oltás körül a lakosság teljes erővel dolgozott, a két házatot megmenteni nem lehetett. Mindketet gazda ma biztosítás rolytan megérték. A vizsgálat megállapította, hogy Toti János 5 éves fia gyútlóval játszott s ő a tűz okozója.

— **A leánykereskedő büne.** Hartmann Izidor, a városunkban letartóztatott leánykereskedő ügyében még mindig folyik a vizsgálat. A belgrádi rendőrség lopás bűntette és betöréses lovas bűntette miatt kéri a leánykereskedő odaszállítását.

— **Öngyilkos mázoló.** Klein Jenő mázoló-segéd f. hó 29-én kijött a Szent-György kórházból s gazdájának, Nikolsburger Sándor festőnek kórház-utcai lakásán szubimát oldatot ivott. A házbeliek észrevették a dolgot s Vizeleki Frigyes orvos nyújtotta az első segélyt. Később a mentők beszállították a kórházba. Klein oly súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy éteben maradásához kevés a remény.

— **Mikor a magyar ember méltatlankodik.** Egy öregedő magyart békéltető tárgyalásra idéztek be a törvényszékhez. Válni akar az asszonyától, a ki szégyenszemre a legények után jár. A békítőtanács elnöke a kifogások előterjesztésére szólítja fel az anyait. Nagyon neki fohászkodik az öreg s rémítő alázatossággal szólal meg:

— Megkövetem a nagyméltóságu főegszelencsiáját . . .

A bíróság nem tudta megőrizni a komolyságát.

— Nono, a tárgyhoz szóljon — inti az elnök.

— Engedelmsével megkövetem a főbíróaságot, én már ehhoz a beste tárgyhoz nem szólok többet, azóta se szóltam, mióta ott hagyta a hájlékomat.

— **A derek kortes.** Beperele a kortes a megbukott képviselőjelölt. Kérdé a bíró:

— Aztán hogy fogadta meg magát a képviselőjelölt ur?

— Napszámba, könyörgöm.

— S mi volt a dolog?

— Óh, nagyon sok. Be kellett jarnom vagy tíz falut napszámba. Itam napszámba és itattam napszámba. A kocsmáros küszöte a jelölt ur, de már ram nem is gondolt. Pedig én meg azon felül beszéltem is; egy évig le nem vizelekem, annyit hazudtam napszámba.

Például:

Hat példaul folytam azt kellett elhitetnem azokkal a derek emberekkel, hogy nincs becsületesebb ember a föld kerékcségen a jelölt urnál . . .

— **Öngyilkos katona.** Schloss Zsigmond öndódi lakos fia, Ignác a budapesti Mária Terézia laktanyában tett eléget katonai kötelességének. Az utolsó évet szolgáló katona valami kis pénzhiány miatt eldobta magát az életet. Leugrott a kaszarnya harmadik emeletéről és szörnyen halt.

— **Bűnügyi főtargyalások.** A székesfehérvári kir. törvényszéknek 1906. évi április hóban a bűnügyi főtargyalások a következő sorrendben tartatnak meg: ápril 1-3-ig: Toti Ferenc megvesztegetes vetsege. 4-én: Fekete Géza zsarolás vetsege, dr. Vizeleki Frigyes megvesztegetes vetsege, Grünfeld Lajos és 2 tarsa org. büntette. 7-én: Feteocz József és 5 tarsa s. testi büntette, Barna Antal lopás büntette. Dr. Ferenc gondatlansággal ok. súlyos t. szeres. Juhász István és 2 tarsa súlyos t. szeres. büntette. Szanitz János József és súlyos t. szeres. büntette, Csányi Péter em. erólos vetsege. 14-én: Fényes László és tarsa 2 r. parviadál vetsege, Kénel József lopás büntette. 15-én: Virág István hat. elemi croszak. 18-án: Katona József és 6 tarsa s. testi szeres büntette, Takács Katalin és 1 tarsa lopás büntette, Szilaha István lopás büntette. 21-én: Angyas János és súlyos testi szeres vetsege, Fekete János zsarolás vetsege, Csánadi József lopás büntette. 22-én: Csizmadia Gábor súlyos testi szeres büntette, Balázs Mihály 1 tarsa lopás büntette, Barna Péter lopás büntette. 25-én: Szász Ferenc és 5 tarsa súlyos testi szeres. büntette, Varga Mihály hat. elemi croszak. 1. éber. 29-én és 5 tarsa parviadál vetsege, özv. Belső Ferenc lopás bünt.

— **Állategészségügy.** A Gardonyi községhez tartozó Cséri majorban a ragados szarvas koromfajás megalapították. A zarat elrendeltetett.

Mindenki tudja, hogy a Mautimer-telek impregnált takarmányrupának a leggyorabb természet adja, hogy konyhakerü magyutól a legjobb főzelek és zöldség terem és hogy virágmagyutól lakat a legszébb virág. Szóval a Mautimer-telek magyutak a legjobbak, keszlet a leggyorabbak és arat igen olcsók.

A fogházfelügyelő ügye.

Lengyel Dávid fogházfelügyelő ügyével foglalkozván március hó 24-én megírt cikkemet a következő sorokkal zártam: „Legyen elég ebből ennyi. Ennyi csak az, mert hiszek, hogy a vizsgálat adatai alapján Pongrácz följegyez az igazságügyminiszterrel a meglortásról gondoskodni fog.” E zárosoromban tehát minden kétséget kizárólag kijelentem, hogy bizon a leltársbbség igazságos eljárásában s remellem, hogy a tevedést, szabálytalanságot, esetleg visszacselt konstataívan, a bajok orvosoltatnak. Nem volt szánjékem a vizsgálat során ez ügygel foglalkozni s ha megis teni kijelentem emlene is megteszem, ezt teni kötelességemnek ismerem, mert a helybeli lapok egyike, a „Székesfehérvári es Vidéke” nemtelen fegyverrel küzd az általam megismert s nyilvánított igazság ellen, azt meg nem találja, hanem e helyett vakmerő szemérmelenséggel ragalmaz.

Legelőször a „Székesfehérvári Friss Újság” emelte fel gyenge szavát s egyenesen e lap antiszemita irányban kereste a cikk alapjait. A nagy ágyut dr. Lurja Aladár, a „Székesfehérvári es Vidéke” szerkesztő-tulajdonosa sütogeti, de löporral lö csak s tartalom nélkül csak kormot bocsajt ki fegyveréből. Nem említi az antiszemizmussal való vadaskodást, de kilógatja a iólabát, midőn kijelenti, hogy került minden vonatkozást

a cikk bármely „mólvimára.” Hja! ez a mólvim nagyon fáj neki, mert hát ez az antiszemizmuss! Mert manapság ha bált rendez valaki és a bizottságba zsidót nem ütlet, az antiszemita; ha a galiciai toprongyos, nemzetközi bugyros karaván bevándorlása ellen felszólalsz: antiszemita vagy. Es jól vigyázzon mindenki, a kinek homlokára sütik az antiszemita bélyeget, mert belekerülnek a liberális újságokba s nemcsak hogy éverik rajtuk a port, hanem odavetik őket például a közmegvetésnek. Ezt teszi ma az elzsidósodott kozmopolita sajtó, mely lakájja sülyedt s kommandószóra hizeleg; közönséges gsefté lön, mely egig magasztalja az akasztófára ítélt gonosztevőt is, csak fizessen érte és e mellett hazudik, rágalmaz, közönséges utcabítang módjára sárral dobálódzik, valahányszor táborának egy-egy alakját — főleg ha zsidó — az igazság fegyveréve találja szemben.

Hogy mennyire igazak szavam, beigazolom. Dr. Lurja Aladár ugyancsak a lehető legostobább módon, kimélelenül ront nekem, mert a zsidó vallású Lengyel Dávid fogházfelügyelő büneire rámutatni merésztem. Beszél orvátmadáshoz hasonló meggyanúsításról; majd a meggyanúsításnak olyan módjáról, a melyből világosan kitűnik a szándék, hogy valakit tönkretegyenek, de az erkölcsi bátorságnak, a szaváért helyt álló ember tisztességének hiányával a meggyanúsításban. Vadul hozzá fel, hogy csak gyanúsítok és nem vadolok s bár elismeri, hogy a Lengyel Dávid ellen folytatott elővizsgálat során szabálytalanságok merültek fel, mégis azt állítja, hogy az egész cikk részben elterüent, részben valótlán dolgokat állít fel Lengyel Dávid ellen.

Mindennek előtt megjegyzem, hogy első cikkem során általánosságban, tehát részletezés nélkül beszéltem, konkrét eseteket fel nem loztam. Tettem ezt teljes felelősségérzetem tudatában olyképp, hogy cikkem megjelenése után tevedésem esetén a ragalmazási pert el nem kerültem. Ezt akkor feleslegesnek tartottam kijelenteni, mert hisz ezt legfeljebb Lurja Aladár nem tudja, a kirol koztudomasu dolog, hogy kinkeserves talnidozorátusa dacára is mánt hírlapról sem elméleti jártassággal, sem egyéni tehetséggel avagy rátermettséggel nem rendelkezik. Nem titok, hogy o ana közönséges kaliberű újságírók közé tartozik, a kinek üzlet az újságrás. Késébbe nem esk, mert bizalma kemény anyagból való, mint a kosnak a koponyája. Úteted bottal, legfeljebb pislog rá, de rendületlenül bizik. Bizik a könyomtoshol penzen vett s egyéb kiállított cikkeiben, bizik a jól jövődlemző hirdetéseiben, bizik még Tiszában s ha fordul a kocka, Banffyban, bizik o Széiben is, mert a szubvenció mézes kanalát azoknak kezeskos kezéből élvezi. Hát biz egy ilyen újságírói lénynek hiába ír az ember cikket, az bizony vagy nem tudja megérteni, vagy ha nagynehézen meg is értené, nem szabad megértenie, mert biz ő csak táncol, de nem dudál. Ilyenkor kurizálni akar, amde nélkülépesség hiányában rosszul végezi szolgál munkáját.

Hogy pedig ne állíthassa még ilyen Lurja-féle tokeletlen alak sem, hogy gyanúsítok, formába öntöm a vádat, a gyenge elméjük kedvéért pedig kijelentem, hogy kötelességemmel helyt állok a vádért s nem fogok dr. Lurja Aladártól erkölcsi bátorságot kölcsönözni sok eset után ezen ügyben sem.

Kijelentem tehát hogy;

1) Lengyel Dávid, a székesfehérvári fogház felügyelője éven át a felügyelőre bízott fogház fűjából jogtalanul szerezte be saját üzlet-füsznikségétét.

2) Lengyel Dávid fogházfelügyelő éven át jogtalanul használta fel saját céljaira az ügyesség, illetve fogház számára beszerzett s gondjaira bízott pórtólennot s szappant.

3) Lengyel Dávid fogházfelügyelő jogtalanul használta fel a saját szükségletéhez képest a rabok munkacerejét szolgáló kendőkre.

4) Lengyel Dávid fogházfelügyelő a raklári szabálytalannul kezdte, az anyagszállítás szabálytalannul eszközölte s a fogház számadásait pedig már csak az 1. és 2. pontban felhozott jogtalan cselekmények folytán is következő képen hamisítak.

Mind ezt már megírtam. Ez nem gyanúsítás, ez nem hazugság, ez való tény. A ki nem hiszi, kérdezze meg Lengyel Dávid fogházfelügyelőt.

